

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΣΤΑ SUPER MARKET ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ

που μας έχουν κηρύξει τα αφεντικά

Πέρα από το ρεύμα και τα καύσιμα, το ελληνικό κράτος κατέχει ευρωπαϊκή πρωτιά και στην ακρίβεια στις τιμές των τροφίμων / βασικών αγαθών. Το πολιτικό προσωπικό παρουσιάζει την ακρίβεια σαν ένα καιρικό φαινόμενο, ένα αναπόφευκτο κακό που έχει προκαλέσει ο «πόλεμος του Πούτιν». Μιλάνε για ένα παροδικό φαινόμενο με ημερομηνία λήξης και μας ζητάνε να κάνουμε υπομονή και να συναινέσουμε στα κρατικά μέτρα.

Όμως οι υπαίτιοι για τις απλησίαστες τιμές στα σούπερ μάρκετ βρίσκονται μέσα στην ίδια την χώρα: είναι τα αφεντικά και το κράτος.

Την ευθύνη την έχουν οι επιχειρηματίες στην αγορά τροφίμων που φροντίζουν να μεταφερθεί αποκλειστικά στις πλάτες μας οι όποιες ανατιμήσεις και το κόστος έχει προκαλέσει η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση η οποία οξύνθηκε μετά την πανδημία. Δεν μένουν όμως εκεί. Επικαλούνται τον πόλεμο στην Ουκρανία και βρίσκουν ευκαιρία να εκτοξεύσουν τις τιμές σε όλα τα προϊόντα και βασικά αγαθά. Δρουν ανεξέλεγκτα και πλουτίζουν πάνω στις βασικές μας ανάγκες.

Την ευθύνη την έχει το κράτος όπου αποτελεί βασικό συμμετοχο στην διατήρηση των υψηλών τιμών. **Η αθλιότητα και υποκρισία της κυβερνητικής πολιτικής ακούει στο όνομα «καλάθι του νοικοκυριού».** Βαφτίζουν τις εβδομαδιαίες προσφορές που παίζουν έτσι και αλλιώς στα σούπερ μάρκετ ως παρέμβαση κατά της ακρίβειας. Την ώρα που το κράτος μας καλεί να σφίξουμε το ζωνάρι, αφήνει ανέγγιχτα τα κέρδη των αφεντικών καθώς δεν επιβάλλει πλαφόν στις τιμές. Κι αφού η εργατική τάξη εξοργίστηκε με την πολιτική του «καλαθιού του νοικοκυριού», αφού κανείς και καμιά δεν μπορούσε πρακτικά να το χρησιμοποιήσει, έφερε τώρα το foodpass. Δίνει ψίχουλα ξανά με μορφή μηνιαίου επιδόματος 20 ευρώ, που θα τα πληρώσουμε πάλι εμείς. Γιατί το κράτος επωφελείται από όλη αυτή την συνθήκη. Υψηλότερες τιμές στα ράφια σημαίνει και μεγαλύτερο ΦΠΑ, άρα περισσότερα κρατικά φορολογικά έσοδα. Και αυτό το χρήμα, ξαναμοιράζεται με την μορφή επιδοτήσεων και καταλήγει πάλι στο κεφάλαιο για να συνεχίσει να κερδοφορεί.

Διαχρονικό το θησαύρισμα

Τα τρόφιμα και τα βασικά αγαθά ήταν διαχρονικά ακριβά. Είτε με πόλεμο είτε χωρίς, είτε με αριστερή είτε με δεξιά κυβέρνηση, ένα μεγάλο κομμάτι του μισθού μας κατέληγε στην αγορά τροφίμων και βασικών αγαθών. Μπορεί η ακρίβεια που ζούμε να εντάθηκε από τον περασμένο Φεβρουάριο και έπειτα, όμως εδώ και πολλές δεκαετίες η αξία των αγαθών μαζικής κατανάλωσης δεν ήταν ποτέ αντίστοιχη με τον μισθό μας. Η απόκλιση αυτή μάλιστα αυξήθηκε κατά την διάρκεια των μνημονίων, την περασμένη δεκαετία, μέσα από τις διαδοχι-

κές μειώσεις των μισθών μας και την διατήρηση των τιμών σε υψηλά επίπεδα. Τα αφεντικά είχαν βάλει στο στόχαστρο το σύνολο της κοινωνικής μας ζωής: Τις ανάγκες, τις επιθυμίες και τις προσδοκίες μας.

«Ανάπτυξη» σημαίνει περισσότερη εκμετάλλευση

Δεν ξεχνάμε ότι μόνο τα δυο τελευταία χρόνια της πανδημίας, οι αλυσίδες σούπερ μαρκετ αύξησαν κατακόρυφα τα κέρδη τους κατά περίπου 2 δισ. ευρώ.

Δεν ξεχνάμε ότι κατά την διάρκεια των lockdowns, τα αφεντικά των σούπερ μάρκετ εκμεταλλεύτηκαν στυγνά τους εργαζόμενους. Οι άνθρωποι που γεμίζουν τα ράφια, κόβουν τα τυριά, χτυπάνε τις τιμές, σφουγγαρίζουν τους διαδρόμους, βρέθηκαν να δουλεύουν εξοντωτικά ωράρια και να αμείβονται με υποτιμημένους μισθούς.

Έχουν περάσει δύο χρόνια και τα κέρδη των σούπερ μαρκετ παραμένουν σε ασύλληπτα ύψη ενώ οι εργαζόμενοι εξακολουθούν να λιώνουν στην δουλειά και να είναι κακοπληρωμένοι. Δουλεύουν σε δύο και τρία πόστα, επειδή τα αφεντικά κάνουν περικοπές και δεν αντικαθιστούν όσους εργαζόμενους παραιτούνται ή συνταξιοδοτούνται. Δουλεύουν αργίες και παίρνουν 25% του μεροκάματου και ρεπό, αντί για 75% πάνω από αυτό. Πολλές φορές δουλεύουν υπερωρίες πάνω από μισή ώρα, αλλά παίρνουν εντολή από τις διευθύνσεις να χτυπάνε κάρτα στην ώρα που έπρεπε να έχουν σχολάσει, για να μην πληρώσουν τα αφεντικά τις υπερωρίες. Στο παράδειγμα του συγκεκριμένου κλάδου βλέπουμε ότι η καπιταλιστική ανάπτυξη είναι diametrically αντίθετη με τις ανάγκες και τα συμφέροντα μας.

ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΣΟΥΝ ΜΟΝΕΣ ΤΟΥΣ

Το πρόβλημα με την ακρίβεια δεν επιδέχεται ατομικές λύσεις, χρειάζεται να σκεφτούμε και να δράσουμε συλλογικά. Δεν περιμένουμε τίποτα από καμία κυβέρνηση. Η δύναμη μας βρίσκεται όταν παλεύουμε εμείς για τα ανεξάρτητα συμφέροντα της τάξης μας. Όταν απεργούμε και διεκδικούμε καλύτερους μισθούς και συντάξεις στο ύψος των αναγκών μας. Όταν οργανώνουμε την μαζική απειθαρχία στο κράτος και τους μηχανισμούς είσπραξης, αξιοποιώντας τις εμπειρίες από τους αγώνες που δόθηκαν την προηγούμενη δεκαετία: Από την συλλογική άρνηση πληρωμών στα κόμιστρα των δημόσιων νοσοκομείων, τα διόδια και τα μέσα μαζικής μεταφοράς μέχρι τις επανασυνδέσεις ρεύματος και τα μπλοκαρίσματα των εξώσεων.

**Απέναντι στην ακρίβεια, κινήσεις για την
(αυτο)μείωση των τιμών σε κάθε γειτονιά.**

Ούτε κουπόνια, ούτε επιδόματα.

**Αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις
για να μπορέσουμε να ανασάνουμε.**

Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

**Κινήσεις για την
Ταξική Αυτονομία**

taksiki-autonomia.net

taksiki-autonomia@riseup.net

taksikiautonomia

